

Dotyczy to w szczególności wszystkich planów lub projektów niepodlegających pozwoleniu środowiskowemu w Regionie Walonii.

(¹) Dz.U. L 206, s. 7

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-539/09)

(2010/C 51/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros i B. Conte, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 248 ust. 1–3 WE, art. 140 ust. 2 i art. 142 ust. 1 rozporządzenia nr 1605/2002 oraz art. 10 WE, odmawiając zezwolenia Trybunałowi Obrachunkowemu na przeprowadzenie w Niemczech kontroli w zakresie uregulowanej w rozporządzeniu nr 1798/2003 i właściwych przepisach wykonawczych współpracy administracyjnej państw członkowskich w dziedzinie podatku od wartości dodanej;

— obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej skargi jest odmowa udzielenia przez władze niemieckie zezwolenia Trybunałowi Obrachunkowemu na przeprowadzenie w Niemczech kontroli w zakresie uregulowanej w rozporządzeniu nr 1798/2003 i właściwych przepisach wykonawczych współpracy organów administracyjnej państw członkowskich w dziedzinie podatku od wartości dodanej.

Zdaniem Komisji Republika Federalna Niemiec uchybiła w ten sposób swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 248 WE względnie z rozporządzenia nr 1605/2002, a ponadto obowiązkowi lojalności zgodnie z art. 10 WE.

Kompetencje kontrolne Trybunału Obrachunkowego podlegają szerokiej wykładni: Trybunał Obrachunkowy ma za zadanie kontrolowanie finansów UE i proponować udoskonalenia. Do tego potrzebuje on prawo do podejmowania szeroko zakrojonych audytów i kontroli odnośnie do wszystkich dziedzin i podmiotów dotyczących dochodów i wydatków UE. Kontrole takie mogą być prowadzone również w państwach członkowskich, które zgodnie z art. 248 ust. 3 WE, art. 140 ust. 2 i

art. 142 ust. 1 rozporządzenia nr 1605/2002, jak również zgodnie z obowiązkiem lojalności określonym w art. 10 WE, są zobowiązane udzielić Trybunałowi Obrachunkowemu w jego działaniach szerokiego wsparcia. Obejmuje to również obowiązek dopuszczenia wszystkich tych kontroli prowadzonych przez Trybunał Obrachunkowy, które służyłyby do oceny poboru i wykorzystania środków finansowych UE.

Tego właśnie władze niemieckie odmówiły w niniejszym przypadku Trybunałowi Obrachunkowemu.

Rozporządzenie nr 1798/2003 dotyczy legalności i prawidłowości dochodów Wspólnoty. Rozporządzenie to jest oczkiem w sieci różnych środków, które mają zapewnić, by państwa członkowskie dysponowały prawidłowym dochodem z tytułu podatku od wartości dodanej, a tym samym by Wspólnota dysponowała przysługującymi jej środkami własnymi w możliwie najlepszych warunkach, poprzez zwalczanie oszustw i zapobieganie im. Z tej perspektywy Komisja uważa za niezbędne, by Trybunał Obrachunkowy mógł kontrolować wykonanie i stosowanie rozporządzenia nr 1798/2003, aby w ten sposób kontrolować legalność i prawidłowość dochodów z tytułu podatku od wartości dodanej. Oznacza to, że może on sprawdzać, czy państwa członkowskie wprowadziły skuteczny system współpracy administracyjnej i czy w praktyce realizują go w sposób zadowalający czy też potrzebne są udoskonalenia.

Praktyczne wdrożenie współpracy administracyjnej przewidzianej w rozporządzeniu nr 1798/2003 ma wpływ na środki własne z tytułu podatku od wartości dodanej, które państwa członkowskie obowiązane są odprowadzać. Sprawna współpraca w tej dziedzinie zapobiega malwersacjom i unikaniu podatku od wartości dodanej i prowadzi tym samym automatycznie do wzrostu dochodów z tytułu podatku od wartości dodanej a poprzez to do wyższych środków własnych Wspólnoty z tytułu podatku od wartości dodanej. Jeżeli natomiast któreś z państw członkowskich nie prowadzi prawidłowej współpracy, wtedy narusza ono nie tylko swoje obowiązki wynikające z rozporządzenia nr 1798/2003, lecz również wynikający z dyrektywy VAT obowiązek przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, które zapewnią pobór w pełnej wysokości podatku od wartości dodanej należnego na jego terytorium.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten w dniu 21 grudnia 2009 r. — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-540/09)

(2010/C 51/40)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Regeringsrätten.